

РЕШЕНИЕ

№ 39603

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12982** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по повод на жалба вх. № 31107 от 10.12.2025 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Ж-0001-552 от 31.10.2025 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП), подадена от „ХЕЛТ ЕНД СПА ХОЛИДЕЙС“ ЕООД ЕИК[ЕИК], чрез И. Г. Г., в качеството на представляващ, със седалище адрес на управление [населено място], [улица], ет. 4 срещу Акт за deregистрация по Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) № 2209-92502-884772 от 06.06.2025г., издаден от К. Б. Н., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1215 от 07.10.2025г. на директор на ДОДОП - С. при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП).

С жалбата се излагат доводи, че Актът за deregистрация по ЗДДС и потвърждаващото го решение са незаконосъобразни поради нарушение на материалния закон и съставени в нарушения на административно производствените правила, както и необосновани. Посочено е, че Актът за deregистрация е издаден в нарушение на чл. 176, т. 1 и т. 4 ЗДДС. На следващо място оспорващият посочва, че deregистрацията по реда на чл. 176 ЗДДС има изключително санкционен характер. В хода на съдебното производство жалбоподателят е редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – директор на дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Т., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното: Във връзка с получена служебна бележка изх. №СлБ-22-1535 от 27.05.2025 г. от ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“ и приложен Протокол с изх. №С250022-026-0031340 от 23.05.2025 г. е установено, че оспорващият има задължения по изпълнително дело /ИД/ №221212940/2022 г. в общ размер на 184 844.22 лв., към 24.05.2025 г. Констатирано е, че са налице предпоставки за извършване на дерегистрация на основание чл. 106, ал. 2. т. 2, б. „б“ от ЗДДС. във връзка с чл. 176. т. 1 и т. 4 от ЗДДС.

Във връзка с горното е издадена Резолюция №222692502756402/28.05.2025 г. за извършване на проверка за наличие на основания за дерегистрация по ЗДДС. На 29.05.2025г. е изпратено съобщения на декларирания от дружеството електронен адрес за кореспонденция в което е указано да се яви представител и/или упълномощено лице в 7-дневен срок във връзка с наличие на основание за дерегистрация по ЗДДС. В указания срок и към момента 06.06.2025 г. не се е явил управител и/или упълномощено лице.

След извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че дружеството не внася дължимия данък по ЗДДС съгласно чл. 89, ал. 1 по справки- декларации от данъчен период 01.05.2023 г. - 31.05.2023 г. до данъчен период 01.10.2024 г. - 31.10.2024 г. в общ размер на 125 649.58 лв., в т. ч. главница - 112 317.69 лв. и лихва - 13 331.89 лв. За м. 06.2023 г., м. 08.2023 г., м. 11.2023 г., м. 12.2023, м. 01.2024 г., м. 02.2024 г., м. 03.2024 г., м. 04.2024 г., м. 05.2024 г., м. 06.2024 г., м. 09.2024 г. и м. 12/2024 г. жалбоподателят е подавал справка - декларация, в които е декларира нулеви стойности за внасяне/възстановяване, а за м. 12.2024 г., м. 03.2025 г. и м. 04.2025 г. оспорващият е подавал справки-декларации, в които е декларира 2.12 лв. за възстановяване.

Въз основа на тези констатации е издаден процесният Акт за дерегистрация по ЗДДС, с който е прието, че е налице основание за дерегистрация по смисъла на чл. 106, ал. 2. т. 2. буква „б“ от ЗДДС във връзка с чл. 176. т. 3 от ЗДДС и чл. 89. ал. 1 от ЗДДС, а именно лицето не изпълнява системно задълженията по ЗДДС.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения процесуален срок при наличието на правен интерес срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно правилото на чл. 176, т. 1, т. 3 и т. 4 ЗДДС, кумулативно или на отделно основание, органите по приходите могат да прекратят регистрацията на лице, което: не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; системно не изпълнява задълженията си по този закон; има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения.

В акта за дерегистрация като основания са посочени чл. 176, т. 1, т. 3 и т. 4 ЗДДС. В потвърждаващото го решение е изследвана единствено и само предпоставката на чл. чл. 176, т. 3 ЗДДС, което само по себе си е достатъчно основание да бъде отменен и акта и решението, тъй като страната е била лишена от възможността да бъдат обсъдени изложените в жалбата й мотиви при административното обжалване на акта.

С оглед пълнота на изложеното, съдът намира, че следва да разгледа сочената от контролния орган хипотеза по чл. 176, т. 3 ЗДДС, която се прилага в условията на оперативна

самостоятелност, при която органът по приходите може да прекрати регистрацията по ЗДДС в случай, че лицето има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения, респективно когато има доказателства, че системно не изпълнява задълженията си по този закон. Затова и по аргумент от чл. 169 АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК съдебният контрол при оспорването на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, е ограничен до проверка дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове.

В случая правните изводи на контролния административен орган се крепят на твърдения за системни нарушения на регистрираното лице на поставени от ЗДДС задължения. Тези твърдения не са подкрепени с издадени срещу задълженото лице и влезли в сила наказателни постановления. Тоест не се удостоверява наличието на системност по смисъла на чл. 176, т. 3 ЗДДС вр. § 1, т. 42 ДР на ЗДДС - нарушения, извършени в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано повторно за същото по вид нарушение.

Повдигат се и твърдения за непогасени задължения на дружеството, но те също не са подкрепени с доказателства нито на етапа на административен контрол, нито след изрично указаната доказателствена тежест в рамките на съдебния контрол. Лисва справка за публичните задължения на дружеството към датата на издаване на Акт за дерегистрация по ЗДДС. Необоснована и без подкрепа от доказателства се явява преценката на контролния орган, че публичните задължения на дружеството надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. Следва да се отбележи, че нормата е напълно ясна и не може да има никакво съмнение, че понятието за активи не се изчерпа единствено с учредителния капитал на дружеството, който по дефиниция на чл. 117, ал. 1 Търговски закон може да бъде символичен.

Материалните активи на дружеството по аргумент § 1, т. 83 ДР на ЗДДС включват стоки, услуги, оборудване, имоти, които се допълват от финансовите актив - парични средства, ценни книжа и др., и най-сетне нематериални блага (§ 1, т. 44 ДР ДОПК), за наличието или липсата на които по отношение на дружеството – жалбоподател не е извършена каквато и да е проверка. Липсва дори искане за представяне на декларация от задълженото лице за удостоверяване на тези обстоятелства. Не са представени данни да са извършени проверки за имущественото състояние на лицето, нито се удостоверява, че същото е финансови затруднено. За прилагането на специфичния ред, предвиден в чл. 176, т. 1, т. 3 ЗДДС, данъчният орган следва да упражни правомощията си, вменени от закона и да ги използва, за да установи, че лицето не може да бъде открито на адреса за кореспонденция, че системно не изпълнява задълженията си по закона, респ. че е в обективна невъзможност да погасява уставните му по съответен ред публични задължения. В конкретния случай нито едно от тези основания не е доказано, като органите по приходите са изпълнили формално задълженията си, без да положат необходимите усилия, за да установят релевантните за производството факти и обстоятелства. Изложените от контролния орган съмнения за неправомерност в дейността на задълженото лице имат пряко отношение към основанията за провеждане на данъчни проверки, ревизии, налагане на обезпечителни мерки и административни наказания, но неподкрепени с доказателства не могат да служат за прилагане на мярката по чл. 176 ЗДДС. В този именно аспект са и дадените в писмо рег. № 93-00-2160#3/27.04.2023г. указания към органите по приходите от по - висшия по степен административен орган.

Мотивиран от горното при проверката по чл. 168 от АПК, съдът намира, че оспореният административен акт е валиден и издаден в предписаната от закона форма, но при допуснати

съществени процесуални нарушения в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената срещу него жалба се явява основателна.
Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ХЕЛТ ЕНД СПА ХОЛИДЕЙС“ ЕООД ЕИК[ЕИК] чрез И. Г. Г., в качеството на представляващ, срещу Акт за deregистрация по Закона за данък върху добавена стойност №220992502884772/06.06.2025г., издаден от К. Б. Н., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1215/07.10.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: